บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ซึ่งการที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเอง และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพนั้น จะต้องมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียน และจัดสื่อการเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 13-14)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2546 มีรายละเอียดดังนี้ เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพ สอดคล้องกับตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สามารถเป็นหัวหน้างานหรือเป็นผู้ประกอบการได้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ มีความรู้เต็มภูมิปฏิบัติได้จริงและเข้าใจชีวิต เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการวิชาชีพมีส่วนร่วมในการสอนวิชาชีพ สามารถถ่ายโอนประสบการณ์การเรียนรู้จากสถานประกอบการ และสามารถสะสมการเรียนรู้และประสบการณ์ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2553: 1)

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) ได้ประเมินภายนอกสถาบันอาชีวศึกษา(ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อนุปริญญา หรือเทียบเท่า) ในปี 2550 จำนวน 101 แห่ง เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษา (สอศ.) จำนวน 66 แห่ง และสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 35 แห่งโดยใช้การประเมินตามหลักเกณฑ์มาตรฐาน 8 มาตรฐาน มีผลการประเมินที่สำคัญ มาตรฐานด้านการเรียนรู้ ชั่วโมงวิชาปฏิบัติตลอดหลักสูตรและชั่วโมงฝึกงานในสถานประกอบการตลอดหลักสูตรทั้งระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่ยังขาดความหลากหลายของกิจกรรม และวิชาการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ มาตรฐานด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ส่วนใหญ่อาจารย์ประจำมีความพอเพียงและได้รับการอบรมวิธีการสอนในระดับมาก แต่ได้รับการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาชีพในระดับปานกลาง จึงควรสนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์ได้รับการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาชีพและวิธีการสอนอย่างสมดุลและมีความต่อเนื่อง มาตรฐานด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำนวนผลงานนวัตกรรม และโครงการ ตลอดจนงานวิจัยประยุกต์ งานวิจัยปฏิบัติการ ของอาจารย์และนักศึกษาโดยรวมยังมีน้อย สถาบันยังไม่เป็นแหล่งวิชาการทางอาชีพแก่ชุมชน/สังคม (วิทยากร เชียงกูล, 2551: 12) นอกจากนี้ปัญหาการใช้หลักสูตรสาขาวิชาการบัญชี ปัญหาสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีน้อยมากและไม่ทันสมัย ควรมีการผลิตสื่อ/นวัตกรรมรายวิชาการบัญชีและเทคโนโลยีใหม่ ๆ อีกทั้งครูขาดเทคนิคการสอนที่ทันสมัย ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการสอนในรายวิชาการบัญชี (นภาพร โกศักศรี, 2549: 3)

จากปัญหาดังกล่าวสรุปได้ว่าจำนวนผลงานนวัตกรรม งานวิจัยปฏิบัติการของอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา ควรได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนามากขึ้น อีกทั้งสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่ทันสมัย จึงควรมีการผลิตสื่อ/นวัตกรรมใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มีมากและทันสมัย

วิธีการสอนวิชาบัญชี เป็นวิธีการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของครู เพื่อให้เด็กเกิดความรู้ความเข้าใจในวิชาบัญชี และมีเจตคติที่ถูกต้องต่อวิชาบัญชีตามลำดับขั้นในเรื่องที่ครูจะสอน ซึ่งวิธีการถ่ายทอดความรู้นี้มีหลายแบบ หลายวิธีด้วย ซึ่งครูจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัย โอกาส และสิ่งแวดล้อมตามสถานการณ์นั้น ๆ (บรรจง อภิรติกุล, 2533: 19) การเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง โดยสามารถนำไปจัดฝึกในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

จากงานวิจัยของ นภาพร โกศักศรี พบว่าการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ควรสนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่อ นวัตกรรมต่าง ๆ ควรสนับสนุนให้มีการศึกษาค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพบัญชี (นภาพร โกศักศรี, 2549: 24) โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นสื่อการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่ใช้ความสามารถของคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอสื่อประสม ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก แผนภูมิ กราฟ ภาพเคลื่อนไหว วีดิทัศน์

และเสียง เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียน หรือองค์ความรู้ในลักษณะใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด โดยที่คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะนำเสนอเนื้อหาทีละหน้าจอภาพ เนื้อหาความรู้ในคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จะได้รับการถ่ายทอดในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติและโครงสร้างของเนื้อหา โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ การได้มาซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นตัวอย่างที่ดีของสื่อการศึกษาในลักษณะตัวต่อตัว ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ หรือการโต้ตอบพร้อมทั้งการได้รับผลป้อนกลับอย่างสม่ำเสมอกับบเนื้อหา และกิจกรรมต่าง ๆ ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่เกี่ยวเนื่องกับการเรียนการสอน นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังเป็นสื่อการสอน ที่สามารถสนองความแตกต่างระว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี รวมทั้งสามารถที่จะประเมิน และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ตลอดเวลา (วิจารณ์ สงกรานต์, 2545: 1-2) ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุรเชษฐ เวชชพิทักษ์ และคณะ (2546: 2) ได้กล่าวไว้ว่า จุดที่สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแตกต่างจากสื่ออื่น ๆ ชัดเจนที่สุด อยู่ที่ผู้ผลิตสามารถสร้างโปรแกรมให้มีปฏิสัมพันธ์ หรือโต้ตอบกับผู้เรียนได้ ตรวจสอบพฤติกรรมการเรียน ทดสอบความก้าวหน้าในการเรียน บันทึกผลการเรียน กระทั่งจัดบทเรียนที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกันได้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนกำหนดและตัดสินใจด้วยการเลือกวิธีการเรียนได้ด้วยตนเอง (วิภา อุตมฉันท์, 2544: 79) ทั้งนี้ยังมีงานวิจัยในต่างประเทศของ Carter, Marthea Bernadette (2004: 67) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนแบบปกติในวิชาคณิตศาสตร์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยของ อัจฉรา ป้องกัน (2550: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์รายการค้า วิชาการบัญชีกิจการ พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ทิพวรรณ เหราบัตย์ (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา บัญชีเบื้องต้น 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรูปแบบบรรยาย

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็นสภาพปัญหา และความสำคัญของการสร้างนวัตกรรมโดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อแก้ปัญหาของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน

วิชาบัญชีเบื้องต้น ซึ่งเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น แต่การจัดการเรียนรู้วิชาบัญชีนั้นต้องมีการฝึกปฏิบัติควบคู่กันไป ผู้วิจัยจึงได้สร้างสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการฝึกปฏิบัติเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายร่วมกับการฝึกปฏิบัติ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนโดยใช้บทเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการฝึกปฏิบัติ และการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายร่วมกับการฝึกปฏิบัติ วิชาบัญชีเบื้องต้น ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้นสูงกว่าก่อนเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการฝึกปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนแบบบรรยายร่วมกับการฝึกปฏิบัติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการฝึกปฏิบัติ วิชาบัญชีเบื้องต้น
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายร่วมกับการฝึกปฏิบัติ วิชาบัญชีเบื้องต้น
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการฝึกปฏิบัติ กับการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายร่วมกับการฝึกปฏิบัติ วิชาบัญชีเบื้องต้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**

1.1 ประชากร เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 5 โรงเรียน จำนวนนักศึกษา 1,286 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 พิเศษ แผนกบริหารธุรกิจ โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี จำนวน 2 ห้องเรียน ๆ ละ 30 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มกลุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียนและใช้วิธีจับฉลาก สุ่มตัวอย่างเพื่อเข้ารับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการฝึกปฏิบัติ 1 กลุ่ม และการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายร่วมกับการฝึกปฏิบัติ 1 กลุ่ม

2. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นเนื้อหาประกอบด้วย 3 เรื่อง คือ

2.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชี

2.2 การวิเคราะห์รายการค้า

2.3 การบันทึกบัญชี

3. ระยะเวลา

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างเดือนมิถุนายน 2553 ถึงเดือนกรกฎาคม 2553 จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ ๆ ละ 50 นาที

4. ขอบเขตตัวแปร

4.1 ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้ 2 วิธีคือ

4.1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการฝึกปฏิบัติ

4.1.2 การจัดการเรียนรู้แบบบรรยายร่วมกับการฝึกปฏิบัติ

4.2 ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาบัญชีเบื้องต้น ในเรื่องการบันทึกบัญชี ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการฝึกปฏิบัติ เปรียบเทียบกับการสอนแบบบรรยายร่วมกับการฝึกปฏิบัติ วิชาบัญชีเบื้องต้น ซึ่งสามารถสรุปกรอบแนวคิดโดยเขียนเป็นแผนภูมิ ดังนี้

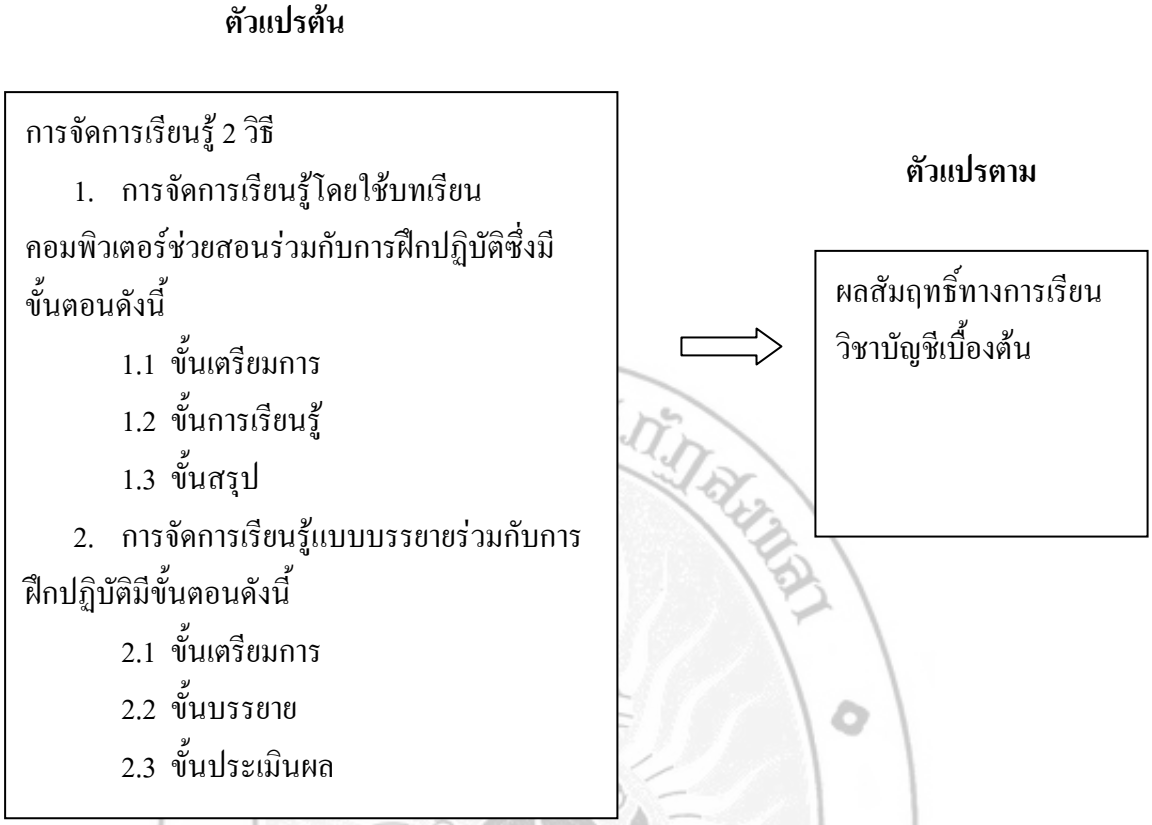

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการฝึกปฏิบัติ วิชาบัญชีเบื้องต้นสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายร่วมกับการฝึกปฏิบัติ วิชาบัญชีเบื้องต้นสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

3. นักศึกษาที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการฝึกปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายร่วมกับการฝึกปฏิบัติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง การเรียนโดยใช้บทเรียนที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการนำเสนอเนื้อหา ซึ่งเน้นให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน โดยบทเรียนแต่ละหน่วยผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และให้นักศึกษาทดสอบก่อนเรียนแล้วศึกษาเนื้อหาแต่ละหน่วย หลังจากศึกษาบทเรียนแต่ละหน่วยเสร็จแล้วให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

2. การจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย หมายถึง การเรียนที่นักศึกษาเรียนด้วยวิธีที่ผู้สอนพูด บอกเล่า อธิบายเนื้อหาวิชาบัญชีเบื้องต้น โดยใช้สื่อเขียนกระดาน และเอกสารประกอบการเรียน

3. การฝึกปฏิบัติ หมายถึง การทำชุดฝึกเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชี การวิเคราะห์รายการค้า และการบันทึกบัญชี โดยอาศัยหลักบัญชีคู่ ตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป

4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการฝึกปฏิบัติ หมายถึง การเรียนโดยใช้บทเรียนที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการนำเสนอเนื้อหา ร่วมกับการฝึกปฏิบัติโดยมีเนื้อหาบทเรียน 3 เรื่อง ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชี การวิเคราะห์รายการค้า และการบันทึกบัญชี ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมการ ขั้นการเรียนรู้ และขั้นสรุปร่วมกับการใช้ชุดฝึก เนื้อหาในบทเรียนจะเน้นให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน โดยบทเรียนแต่ละหน่วยผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และให้นักศึกษาทดสอบก่อนเรียนแล้วศึกษาเนื้อหาแต่ละหน่วยร่วมกับการทำชุดฝึก หลังจากศึกษาบทเรียนแต่ละหน่วยเสร็จแล้วให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

5. การจัดการเรียนรู้แบบบรรยายร่วมกับการฝึกปฏิบัติ หมายถึง การเรียนที่นักศึกษาเรียนด้วยวิธีที่ผู้สอนพูด บอกเล่า อธิบายเนื้อหาวิชาบัญชีเบื้องต้น โดยใช้สื่อเขียนกระดาน และเอกสารประกอบการเรียนร่วมกับการฝึกปฏิบัติโดยมีเนื้อหาบทเรียน 3 เรื่อง ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชี การวิเคราะห์รายการค้า และการบันทึกบัญชี ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมการ ขั้นบรรยาย และขั้นประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกับการใช้ชุดฝึก

6. วิชาบัญชีเบื้องต้น หมายถึง วิชาการบัญชีขั้นต้น มีเนื้อหาประกอบด้วย ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชี การวิเคราะห์ และการบันทึกบัญชี โดยมีการจดบันทึกรายการค้าที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งให้ถูกต้องตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป พร้อมกับบันทึกข้อมูลให้อยู่ในรูปของหน่วยเงินตรา

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ได้จากคะแนน วัดโดยทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการฝึกปฏิบัติ และการเรียนแบบบรรยายร่วมกับการฝึกปฏิบัติ โดยแบบทดสอบวัดระดับความสามารถด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์

6.1 ความรู้ความจำ หมายถึง ระดับความสามารถของนักศึกษาในการจำได้ โดยสามารถตอบคำถามในแบบทดสอบที่ถามเกี่ยวกับเนื้อหา ข้อเท็จจริง คำศัพท์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการบัญชี

6.2 ความเข้าใจ หมายถึง ระดับความสามารถของนักศึกษาในการแปลความหมาย สามารถตอบคำถามในแบบทดสอบโดยอธิบายคำถามที่ผู้ตอบจะต้องใช้ความรู้ ความจำมาประกอบเพื่ออธิบายเกี่ยวกับวิธีการคำนวณสมการบัญชี

6.3 การนำไปใช้ หมายถึง ระดับความสามารถของนักศึกษาในการประยุกต์ใช้ข้อมูล ทฤษฎี สามารถตอบคำถามในแบบทดสอบโดยนำความรู้ ความเข้าใจ ไปใช้ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับโจทย์สมการบัญชี การบันทึกในสมุดรายวันทั่วไป

6.4 การวิเคราะห์ หมายถึง ระดับความสามารถของนักศึกษาในการวิเคราะห์รายการค้าว่ามีผลกระทบต่อสินทรัพย์ หนี้สิน และทุนอย่างไร สามารถตอบคำถามในแบบทดสอบ สามารถวิเคราะห์รายการค้าเพื่อนำไปบันทึกบัญชี โดยอาศัยหลักการ ทฤษฎี แนวคิด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการฝึกปฏิบัติ วิชาบัญชีเบื้องต้น และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2. ผู้สอนได้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนวิชาบัญชีเบื้องต้น และปรับปรุงการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3. โรงเรียนได้แนวทางในการพัฒนาการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป